

טוביה ריבנר : ירושלים

1

"קום מצפר בְּשָׁרָךְ.

מאָפּר ציגניך

שלח לְכַבֵּךְ על פְּנֵי הַעֲרָב

סוֹבֵב מוֹנָחוֹת הַנְּתִימִים.

מְגַדְלִים, אֲצַבְעוֹת וְקוֹפּוֹת שֶׁל מֵתִים

בְּלַחַשׁ הַפִּיּוֹס"

מִמְצַמְקֵי הַמְזוֹרַח עוֹלָה הַזָּנוּן הַזָּהָב..

מֵאִפִּיר.. הַפָּר

הַמְשַׁפֵּל, שְׂבָרָע, בְּקַרְנֵי

אָנִי מִחֻזֵּק

בְּמִצְחִי..

"הֶהָר,

מִזְמוֹר הַנִּיחִים

בְּפִי הַצִּלְלִים הַשְּׁלוּחִים"

הַרְחַק, הָאֵלֶם, הַמְפָּלֵא, הוּי, מִבֶּט, הַיָּרֵחַ ?

2

מִתְרַדְמַת הַמְדוּבָר צְלִיתִי בְּמִדְרָגוֹת מְלֹאכִים בְּלוּיִים,

צֵלָה לְעֵנָה בִּימִינִי, בְּשִׂמְאֵלִי בְּנֶף מְרוֹטָה.

בְּאַרְחוֹת עֲקֵלְקֵלוֹת, לְאֵט,

בְּמָה שָׁנָה לְנִצָּח !

אָנִי הַנְּחוּרָה בְּרוּיָה לְמָה שְׂקָרוֹב לְלִבִּי, לְמָה שְׂרָחוֹק לוֹ —

אֵינְנִי שׁוֹמֵעַ מֵאוֹם. הוּ הַדִּי הַהוֹלֵךְ בְּרִקִּיעַ הַרִיק.

בְּרָחוֹבוֹת הַרִיקִים, בְּשִׁנְקִים הַרִיקִים, בְּשִׁפְטִים רִיקוֹת.

לְמִי לְשׁוֹנֵי עֲתִיקַת הַמְקוֹר, צְפָרְנֵי הַזְּהָבוֹת, אֲבָרוֹתֵי הַנוֹשְׂרוֹת עַל-בֵּיב וְצָבִיט ?

לוֹעָה, לְזֵלָה לְזֵלָה מוֹטֵל צְלִי, אֵלֵלִי, שִׁיר הַמְעָלוֹת.

3

קול צפור.. מי צלה בסלון?
 דמומים סלעי הקתים, דמומה החומה.
 אין שומרים. סובבים הצללים.
 שפרות ארפות על פניהם.
 קראתיך. הכל ישנים, קראתיך.
 שאהבה נפשי מפחד בלילות

4

דרך בקיצי התרבות נבטת השמש.

יוצא החכם מקעד וילונות וקנתו הכבדים
 בחיוף חלשתו, בצצמת דעתו, בגופו הקטן.
 לאן

יוצא המקצן מקרן רחוב, שלכת גחשת למרגלותיו.
 בחותי ידיו הרוצות לאחו בנרדים העוקרים וחולפים.
 לאן

יוצא האוהב,

זרועותיו מיתרות.
 את נוף לבו הלילי הנציר כאגוז
 יבו גו האשה הלכן עד-אין-קץ
 לאן

5

ציר זו תפושת-הלום
 יום ולילה
 מלאכי שקטה
 בהצר השיר

6

מעבר תהומות הלשון.

גיא הנם, שטוף אורות סגורים,

רוחסות המלים.

רב סדי אהבנו.. עצמות יבשות.. עד הסוף

צרים לו.. חשן מטלא.. נשם

הר ציון.. קשקז חורים..

הזמן הסוגב

בקרק סיפיות

7

עומדת לנגד ציני

באור אחרון

ירושלים.

השמש הגדולה מבעד עפעפי האבן.

אנרירים אפרים קנשבים

על דלי הנזיתים.

על דל שפתותי החומות.

ילא קף בקשתי לומר..

נטל מותיקה על כתפי לבי.

אמאון תשוצתה

בגרון גיאיות.

השכירים בדרךרים, תפצי-שוא פעיטים

בני העלוקות

רועד כוכב ראשון.

ילא קף בקשתי לומר..

פרוצים הקברים לבני נסה.

צִלְלִים עוֹבְרִים בְּרַחֲבוֹת
פְּהָגִים פּוֹשְׁטֵי יְדֵים.
"לֹא כֶּךָ בִקְשָׁתִי לֹמַר.."
מֵאָה שְׁעָרִים סְגוּרִים צַל שְׂבָעָה בְּרִיחִים.
בְּבִמְיָה הָאֲבוֹת נִרְקַב הַבְּשָׂר.
קוֹל אַחְרוֹן נוֹטֵף מִבֵּין לְשֹׁנִים.
יֵרֵק שׁוֹלֵי מִצִּילוֹ שֶׁל זֶה הַרְקִיעַ
לְהֵלִיט אֶת אֶפְרַיִם צִינִי.."